

Regio Noord-Holland

Redactie: J.A. de Haas
Albert Schweitzerlaan 38
2037 RS HAARLEM
(023) 536 07 99
E-mail: ria.co@zonnet.nl

Inhoud

- * Van de contactpersoon Alkmaar
- * Anekdoten regio Hoorn (vervolg)
- * ABP en ons pensioen (vervolg)
- * Dagtocht Alkmaar-Hoorn en Zaandam in de eigen regio
- * Waar komt die naam vandaan?
- * FPF-activiteiten 2013 (concept)
- * Hulp vragen is geen schande !
- * De Ontmoeting 2012
- * Nieuwe leden
- * Agenda regio's 2012/2013
- * Colofon

www.postactieven-belastingdienst-nb.nl

Van de contactpersoon regio Alkmaar

Op de vergadering van het Bestuur van de Postactieven-Belastingdienst Noord Holland is mij gevraagd om een voorwoord te schrijven en mij als bestuurslid voor te stellen.

Velen van u zullen mij wel kennen. Mijn naam is Jan Dorrestein, wonende te Alkmaar.

Sinds 1993 ben ik met de vut en pensioen. In 1953 ben ik begonnen op bij Registratie & Successie te Alkmaar. Na het behalen van de diverse basisexamens heb ik het praktijkdiploma boekhouden en daarna het Diploma MBA gehaald. Deze laatste diploma's kon ik halen omdat ik vrijgesteld was

van de militaire dienstplicht in verband met de zogeheten 'broederdienst'. Begin jaren 1960 werd ik toegelaten tot de controleurscursus. Na een korte periode in Amsterdam werd ik overgeplaatst naar Beverwijk en in 1976 weer naar Alkmaar en nu bij Directe Belastingen. Op deze Inspectie heb ik gewerkt in de controle en de aanslagregeling.

Nadat ik met Vut ben gegaan werd ik benaderd door de in januari van dit jaar overleden Peter Peereboom met de vraag of ik samen met nog enkele anderen mee wilde werken bij de organisatie van een boottocht op het IJsselmeer. De allereerste boottocht was een groot succes. Ongeveer 300 leden hadden zich opgegeven. Er was toen nog geen bestand van gepensioneerden dus alle namen en adressen moesten worden opgezocht vanuit de gegevens van de diverse Inspecties. Dat was een grote klus. Ook een subsidie van het Rijk was toen nog niet aan de orde. We moesten bij de hoofden van dienst vragen om een bijdrage in de organisatie van de diverse bijeenkomsten. De ene Inspectie was hierin wat soepeler dan de ander. Er kwamen steeds meer groepen oud-medewerkers in het land. En iedere groep had een eigen subsidie.

Toen is door de Directeur-Generaal besloten om dit centraal te gaan regelen. Er werd een landelijk servicebureau ingericht met twee medewerkers die het geheel ging begeleiden, regio's instelden en er werd per ingeschreven oud-medewerker een subsidie verstrekt.

De regio's in Noord-Holland – Alkmaar; Amsterdam; Haarlem; Hoorn en Zaandam – hebben elk hun eigen contactpersoon of bestuur, en zijn actief in het organiseren van bijeenkomsten (inloopmiddagen) en dagtochten. Onderling werken zij ook samen in de grote regio Noord-Holland, met een website en nieuwsbrief en wordt eens per jaar een meerdaagse reis naar het buitenland georganiseerd.

Hoe de facilitaire ondersteuning (gebruik van gebouwen van de Belastingdienst voor vergaderingen en inloopmiddagen) in de toekomst zal gaan is nog niet duidelijk. Er zijn plannen om eenheden van Belastingdienst –waaronder Alkmaar en Zaandam– op te heffen. Maar dat zien we dan wel weer. Komt tijd, komt raad. ➔

Sinds 1993 ben ik contactpersoon, secretaris-penningmeester van de huidige regio Alkmaar, dus al bijna 20 jaar !! Het zou fijn zijn als een 'jongere' post-actieve mij wilde helpen bij het runnen van de Regio Alkmaar. Voor mijn bereikbaarheidsgegevens: pagina Alkmaar op onze website!

Tot slot wil ik iedereen oproepen om deel te nemen aan de diverse activiteiten die worden georganiseerd door de besturen van de regio's in Noord Holland.

Jan Dorrestein

Anekdoten van de contactpersoon regio Hoorn (vervolg)

De vorige keer vertelde ik u enige anekdoten over mijn tijd op de Inspectie der Directe Belastingen te Amsterdam. Een tweetal gebeurtenissen wil ik u nog vertellen over deze periode.

Het was in een winter, midden zestiger jaren, het was goed koud en er lag sneeuw. Bij het ontvangkantoor was een man binnengekomen om te praten over een betalingsregeling. Hij kon het niet vinden met de belastingambtenaar en riep dat als ze alles van hem wilden hebben men ook zijn kleren kon krijgen. Hij kleedde zich helemaal uit en rende poedelnaakt het gebouw uit. Het was een vreemd gezicht, die naakte man met zijn witte billen in de sneeuw. Hij trok veel bekijks maar gelukkig had de gewaarschuwde ambulance hem snel in de auto. Hoe het met deze boze klant verder is gegaan is mij niet bekend.

Je leest erover in de kranten en ziet het op de televisie. De mooiste foto, de beste sportman of sportvrouw, de belangrijkste gebeurtenis. Iedereen heeft wel zo zijn "gouden" moment. Wat was voor mij nu zo'n moment? Ik kon er velen bedenken maar deze wil ik er graag uitlichten, namelijk de felle, haast niet te blussen brand die in de nacht van 31 december 1978 op 1 januari 1979 de toenmalige Inspectie der Directe Belastingen Hoorn waar ik werkte, in de as legde. De brandweerkorpsen van Hoorn, Blokker en Zwaag bestreden met ongeveer vijfendertig stralen het vuur.

"Van mij mag de tent afbranden"

Ik herinner mij dat als je eens met je chef overhoop lag of een slechte dag had, de favoriete kreet was: "van mij mag de tent afbranden". Dat het nog eens werkelijkheid zou worden kon ik toen niet vermoeden.

Die bewuste Nieuwjaarsdag werd ik al vroeg door een collega gebeld die vertelde dat de inspectie was verbrand. Ik dacht aan een grap en wenste hem ook een gelukkig en goed Nieuwjaar. Maar hij was erg serieus en samen besloten wij om in de auto te stappen en naar Hoorn te vertrekken. Moderne communicatiemiddelen zoals Twitter bestonden toen niet. Wij moesten het hebben van de telefoon en de "tam tam".

Daar aangekomen konden wij onze ogen niet geloven. Het gebouw was veranderd in een onbeschrijfelijke puinhoop van

verwongen stalen spanten, omgevallen archiefstellingen en kasten. De brandweer hield de smeulende resten nog nat met twee stralen. Omdat er die nacht ook een flinke sneeuwstorm had gewoed en het vroom dat het kraakte, was alles overdekt met sneeuw en ijspegels. Voor de doorsnee belastingbetaler ongetwijfeld een idyllisch gezicht maar voor menig ambtenaar een doffe dreun bij het begin van dat nieuwe jaar. Ook persoonlijke spullen waren in de vuurzee gebleven. Ook een 'blauwe wimpel', de term in die tijd voor een bevelschrift voor een jubileumgratificatie, kon op 2 januari, na gedroogd en gestreken te zijn, toch aan de jubilerende chef de bureau worden overhandigd.

Het werd al gauw duidelijk dat het gebouw en alles wat erin was als verloren kon worden beschouwd. De politie heeft de eerste uren toezicht gehouden, een bewakingsdienst heeft daarna de wacht betrokken, want niemand wist of er nog leesbare of herkenbare stukken onder het puin lagen. Ook een 'blauwe wimpel', de term in die tijd voor een bevelschrift voor een jubileumgratificatie, kon op 2 januari, na gedroogd en gestreken te zijn, ➡

toch aan de jubilerende chef de bureau worden overhandigd. Zestig van de tachtig zgn. stamlijsten zijn geroosterd uit de ruïne gekomen.

Het werd al gauw duidelijk dat het gebouw en alles wat erin was als verloren kon worden beschouwd. De politie heeft de eerste uren toezicht gehouden, een bewakingsdienst heeft daarna de wacht betrokken, want niemand wist of er nog leesbare of herkenbare stukken onder het puin lagen. Zelfs bij dit soort calamiteiten moet voor de geheimhouding worden ingestaan. Toen een aannemer enkele dagen later de rommel ging wegruimen hebben eigen collega's (onder barre omstandigheden) toezicht gehouden en gekeken of er nog bruikbare zaken aangetroffen werden. Maar dat was niet veel, het geldkistje van algemene zaken, wat kantinespullen of souvenirs en slechts enkele plastic zakken met stinkende maar misschien nog bruikbare stukken werden naar het nieuwe onderkomen gebracht.

Dit nieuwe onderkomen was een voormalig gebouw van het Ministerie van Landbouw aan het Keern 33 te Hoorn en in gebruik als instituut voor veevoederonderzoek. Dit instituut was verhuisd naar Lelystad en –geloof het of niet– enkele weken na de Hoornse brand ook in vlammen opgegaan. Een merkwaardig toeval. Een geluk bij een ongeluk was dat de afdeling controle en de deurwaarders wegens ruimtegebrek al eerder naar dit pand

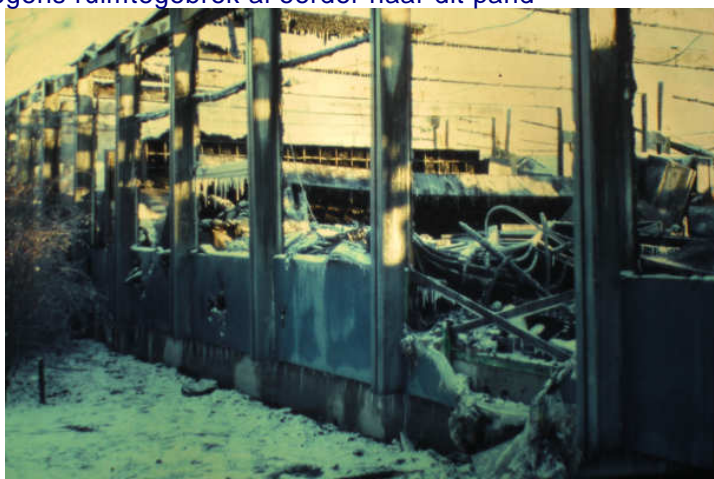
waren verhuisd. De benedenverdieping was al gerenoveerd en daar werden wij op 2 januari na de brand opgevangen. De koffievoorziening draaide op volle toeren en het hoofd van dienst hield een emotionele Nieuwjaarstoespraak. In die tijd beschikte men nog niet over calamiteitenplannen of draaiboeken, dus er moest flink worden geïmproviseerd. Wat mij erg is bij gebeven is de saamhorigheid die ontstond. In nood ben je blijkbaar in staat om verborgen talenten en creativiteit te ontplooien. Samen de schouders eronder was het motto. Voor mij letterlijk want ik heb wat kasten en bureaus lopen sjuwen. De toenmalige directeur Reuvers had het al gezegd: " Wat kun je uit een Nederlander halen? Zorg voor een ramp(je), dan komt hij los. In geval van nood is een Nederlander op zijn best".

Er moesten binnen korte tijd vele zaken worden geregeld. De controleambtenaren gingen vanuit huis werken, die leggers waren immers niet verbrand. De deurwaarders verhuisden naar een bovenverdieping van het pand Grote Oost 55 in Hoorn. Voor de aanslagregelaars werd tijdelijke huisvesting gevonden bij de omliggende inspecties. Voor de opvang van publiek is een tijdelijke ruimte gevonden in de voormalige barak van het elektriciteitsbedrijf PEN aan de Geldelozeweg in Hoorn.

Hier was ook plaats voor de vijf taakcommiezen. Het crisisteam en de rest van het personeel werd geplaatst in het gebouw op het Keern. De wederopbouw kon beginnen! Schrijfmachines, fotokopieerapparatuur, meubilair, nieuwe leggers, dossiers en formulieren kwamen binnen.

De Automatiseringsdienst in Apeldoorn verstreekte de gegevens over de laatste vier jaren uit het stambestand en de restantkaarten van nog niet verwerkte posten IB 1975/1976/1977.

Met deze gegevens kon weer een begin worden gemaakt met de opbouw van het archief. "Apeldoorn" leverde ook de etiketten met de namen en adressen enz. van alle belastingplichtigen binnen de inspectie. Om een indruk te geven van het werk dat er moest worden verzet volgen hier enkele cijfers uit het interne informatiebulletin van de inspectie over de periode 15 t/m 31 januari 1979. ➡

- De afdeling Loonbelasting werkt weer op de normale wijze. Er worden beschikkingen betreffende vermindering van loonbelasting verzonden, er worden aanslagen opgelegd enz.
- Op de administratie Inkomstenbelasting zijn inmiddels 40.000 leggers (+ vervanging map en dossier) beplakt met naametiketten en gesorteerd op eerste letter van het alfabet.
- Voor het Centraal Kaartregister zijn uit Apeldoorn 96.300 geprinte kaarten met stambestand-gegevens gekomen. Deze kaarten worden voorlopig als kaart VS 200 gebruikt. Daartoe zijn ze omgesorteerd van LVN (Landelijk Vast Nummer) naar straat- en huiscode!
- Ook de handmatige verzending van ± 20.000 herhalingsaangiften staat voor de deur evenals het op alfabetisch-lexicografische volgorde brengen van het leggerbestand.
- Alle rijks boekwerken zijn ontvangen, maar moeten door eigen medewerkers worden bijgewerkt omdat alle supplementen apart zijn bijgeleverd.
- De afdeling Algemene Zaken heeft de zorg voor de volledige materiaalvoorziening incl. het nieuwe meubilair. Er is inmiddels voor de gehele inspectie nieuw meubilair ontvangen (wat nog niet gebruikt kan worden is voorlopig opgeslagen in een grote schuur op het terrein van het pand Keern 33). Verder is de opbouw van het archief (kantoorbehoeften, stempels, rijks materieel e.d.) in volle gang.

Ondertussen werd er ook nog gewerkt aan de renovatie van de overige ruimten in het pand. Tevens moest de op het voorterrein aanwezige garage omgebouwd worden tot kantoorruimte en tegen deze garage was ook nog een aanbouw gepland. Tussen de bouwvakkers en de bouwmaterialen deed je je werk. Al met al een drukke periode met toch vele tegenslagen. De verwarming moest regelmatig afgesloten worden wat in die koude winter niet erg aangenaam was. Maar met een dikke trui en een ijsmuts op werd er toch lachend gewerkt.

Ook heeft de kelder van het pand eens onder water gestaan en hebben wij, staande op enkele stapels stenen, een rij gevormd en zo met emmers het water eruit gekregen. Wij waren van alle markten thuis! Vooral degenen die op Algemene Zaken werkten kenden in die dagen geen baan van acht tot vijf. Regelmatig stond ik op het punt naar huis te gaan of er kwam weer een vrachtwagen het terrein oprijden en was het aanpoten geblazen. Het thuisfront dus maar bellen dat het wat later zou worden. Nou dat werd het dan ook wel. Acht uur of nog later, maar je deed het zonder morren. De collegialiteit was enorm groot en er werden deuren geopend die normaal gesproken voor je waren gesloten.

In februari 1979 werd ook duidelijk dat er voor de Hoornse belastingambtenaren een nieuw gebouw zou komen. Er was al eerder sprake van nieuwbouw omdat de inspectie gehuisvest was in een semi-permanent gebouw. Nu dit afgebrand was kreeg nieuwbouw voor Hoorn de hoogste prioriteit van de Rijksgebouwendienst. De tekeningen werden op 21 maart 1979, ook voor de naar elders gedetacheerde collega's, gepresenteerd in het inmiddels verbouwde pand aan het Keern.

Licentie t.n.v. Loonbelastingkaarten op diskette			
Tijd: 15:29:50			
Belastingplichtig loon	Ingehouden LB	Aantal medewerkers	
ijf Agrarische sector Ijvenstraat 6C BS Vestigingsplaats	18295	7267	2

Langzamerhand werd de grote lijn van de werkzaamheden weer opgenomen. Men was bezig met de verwerking van de loonbelastingkaarten 1978, de aangiftebiljetten 1978 kwamen binnen, de herhalingsaangiften 1976 en 1977 zijn verzonden en op het Centraal Kaartregister werden weer mutaties verwerkt. De afdeling controle werd nu ook ingeschakeld bij de uitvoering van boekenonderzoeken voor de

inspecties Purmerend en Alkmaar. Kortom het begon weer op een normaal belastingkantoor te lijken.

Aan het eind van het jaar vertrokken de bouwvakkers en konden de naar elders gedetacheerde collega's hun nieuwe stek in gebruik nemen. Het waren geen gemakkelijke tijden, want bijvoorbeeld de archieven met leggers en kantoomaterieel waren gelegen in de kelder van het gebouw. Dit betekende enorm veel gesleep over smalle trappen. Geen ideale situatie dus. Wij moesten ons nog wel enkele jaren behelpen voordat er nieuwbouw betrokken kon worden. In januari 1980, een jaar na de rampzalige brand, werd open huis gehouden voor de officiële instanties en voor de medewerkers en hun familieleden. ☺

De voormalige laboratoria, zalen en stallen deden nu dienst als kantoorruimten en de grote kale zolder was omgetoverd tot een kantine. Ondanks de vele tekortkomingen met betrekking tot de huisvesting hebben de medewerkers van de inspectie op het Keern 33 een aantal gezellige jaren doorgebracht.

In april 1982 werd de aanbesteding bekend gemaakt van de nieuwbouw en op 8 december 1982 werd door het toenmalig hoofd van de inspectie, A.A. van der Mersch en het hoofd van het ontvangkantoor, G.J.S. van der Meer, de "officiële" paal geslagen. Op 22 mei 1984, de dag van de eerste oplevering, verhuisden twee units van de afdeling inkomstenbelasting en de afdeling loonbelasting naar het nieuwe pand. Deze

voorverhuizing geschiedde mede ter voorkoming van de in die tijd veelvuldig voorkomende kraakacties. Voor het personeel en hun gezinsleden werd op 29 juni 1984 een "open dag" georganiseerd om het nieuwe kantoor met zijn fraaie interieur te bezichtigen. Na vele jaren van behelpen konden wij eindelijk weer terugkeren naar normale werkomstandigheden.

Ik moet vaststellen dat ik in de periode van de wederopbouw met bijzonder veel plezier heb gewerkt. Ondanks de vele problemen hebben wij met elkaar deze klus geklaard. Niets was teveel, de saamhorigheid was groot en wij hebben ondanks alles veel gelachen. Terugkijkend was dit dus voor mij een "groots moment".

Peter Bom _____ ■

en ons pensioen (een vervolg)

Met veel plezier ontvang ik telkens weer het fraai verzorgde blad voor de oud-collega's. Ook de laatste keer maakt daarop geen uitzondering. Graag wil ik, als belanghebbend gepensioneerde, een vervolg geven aan het daarin opgenomen vraaggesprek dat André Piket had met de heer Joop van Lanteren inzake het ABP en de pensioenen.

Met mij zullen velen geschrokken zijn van de berichten die circuleren rond de kortingen die het ABP voornemens is op ons pensioen toe te passen. Wat valt er nu zoal over het ABP en de pensioenen te zeggen. Het ABP is de beheerder van het vermogen van het pensioenfonds. Uitgaande van het feit dat de daarin gestorte pensioenpremies behoren tot het loonpakket, vallen deze onder de categorie 'uitgesteld loon'. Dit heeft onlosmakelijk tot gevolg dat het vermogen van het ABP toebehoort aan de actieven en gepensioneerden, die aan het fonds hebben bijgedragen. Zij dragen immers ook de risico's als er problemen optreden bij dat fonds.

Het is derhalve absurd, dat de gepensioneerden eerst na een strijd van ruim veertig jaar, met ingang van dit jaar en na aanneming van de motie Koser Kaya/Blok, zetels in het bestuur van het ABP kunnen claimen. Het is een pijnlijk misverstand te denken dat onze belangen bij de vakorganisaties steeds in goede handen zijn geweest. Uit de praktijk blijkt dat deze organisaties de belangen van gepensioneerden bij herhaling secundair hebben genomen en zelfs als wisselgeld gebruikt. Zo is bijvoorbeeld besloten tot de afdracht van lagere pensioenpremies in ruil voor een hoger loon. Bert de Vries, oud-voorzitter van het ABP, heeft in dit verband gezegd; "vakbonden hebben de neiging de belangen van de actieven zwaarder te laten wegen."

In de goede oude tijd was het een axioma dat dergelijke fondsen hun vermogen in de zogenaamde goudgerande waarden dienden te beleggen zoals de staatsobligaties. Geen grote risico's en evenmin problemen inzake de solvabiliteit. Nu zijn de experts ☺

algemeen van oordeel dat ook het beleggen in aandelen aan te bevelen is. Wel wordt daarbij door een aantal de restrictie gemaakt dat er passief belegd moet worden.

Dat houdt in dat er aandelen worden ingekocht en verder geen actie wordt ondernomen. Dat heeft een positieve invloed op de vaak hoge beheerskosten van 0,3 tegenover 2,45%. Een recent onderzoek van het bureau LPC Netherlands bij 239 pensioenfondsen over dit onderwerp heeft uitgewezen dat forse bezuinigingen mogelijk zijn. In dit kader kon ik mijn ogen werkelijk niet geloven in het blad van de Nederlandse Bond voor Pensioenbelangen (mei/juni-nummer) te lezen, dat in 2007 aan de 50 medewerkers van de beleggingsclub Alpinvest door het ABP in combinatie met het PGGM (pensioenfonds voor de zorg) een bonus werd uitgekeerd van maar liefst 150 miljoen euro!

Een laakbare rol werd en wordt door de overheid gespeeld. Zo is in het jaar 1996 een bedrag van 25 miljard aan het pensioenfonds onthouden. In latere jaren is dit bedrag opgelopen tot 30 miljard. Dat is ten laste gegaan van het vermogen, dat zoals eerder al is gesteld, toebehoort aan de werkenden en gepensioneerden. Feit is, de vakorganisaties waren er bij en keken ernaar.

In dit kader mag zeker ook het zogeheten Pensioenakkoord niet onvermeldblijven. Dit akkoord heeft ingrijpende gevolgen voor de gepensioneerden. Het geval is dat onze pensioenen, berustend op een onvoorwaardelijk overeenkomst, zijn opengebroken en gedegradeerd tot pensioenen met een voorwaardelijk karakter, wat de mogelijkheid opent

tot de voorgenomen kortingen. Men hoeft geen jurist te zijn om te beseffen dat hier sprake is van een aanvechtbare handeling. Acties in juridische zin, o.a. van de

Een laakbare rol werd en wordt door de overheid gespeeld. Zo is in het jaar 1996 een bedrag van 25 miljard aan het pensioenfonds onthouden.

Nederlandse Bond van Pensioenbelangen, zijn dan ook niet uitgesloten.

De werkgevers hebben via hun vertegenwoordiger Wientjes, de meest invloedrijke man van Nederland, in dit akkoord bijzonder goed gescoord. Hun bijdragen zijn bijvoorbeeld in de toekomst gemaximaliseerd op het huidige peil, met als gevolg dat zij bij tekorten in het fonds niet verder kunnen worden aangesproken. De vakbonden hebben dit alles zo maar geaccepteerd en de problemen die mw. Jongerius heeft ondervonden met haar achterban hebben geleid tot een scheuring in de FNV.

De jongeren verwijten de ouderen wel dat deze de pensioenpot leeg eten voor dat zij aan de beurt komen. Zij vergeten daarbij onder meer dat de vermogens van de gezamenlijke pensioenfondsen in de afgelopen 10 jaar zijn gestegen van 400 miljard naar 871 miljard euro. Meer dan een verdubbeling dus!

De rekenrente is een veel besproken onderwerp. Deze is gekoppeld aan de actuele rentestand. Hoe lager de rekenrente uitvalt, hoe hoger het berekende bedrag van de toekomstige verplichtingen. Nu de rentestand historisch laag is heeft dit tot gevolg dat het vermogen van het ABP onvoldoende dekking biedt. Hieruit spruit de eerder aangehaalde inkorting van het pensioen voort. Daarnaast is de rekenrente kunstmatig opgehoogd, hetgeen nog aan het oordeel van de Europese Gemeenschap is onderworpen.

Nog een kort woord over het bestuur van het ABP. Naast goede woorden valt ook te lezen – om het mild te zeggen – dat de benodigde professionaliteit niet altijd aanwezig is.

Een heel verhaal maar het onderwerp leek mij van voldoende belang. Een woord van dank gaat uit naar Gerrit van den Dool voor zijn onmisbare steun en inbreng bij het tot stand komen van dit artikel.

Haarlem, november 2012

Jaap Plas ■

► Bronvermelding bij deze bijdrage: zie pagina 10 ◀

Jaap Plas (vinnen)

Dagtocht regio's Alkmaar-Hoorn-Zaandam

Na het succes van vorig jaar besloot het bestuur van de regio's Alkmaar, Hoorn en Zaandam om ook in 2012 weer een gezamenlijk uitje te organiseren. In samenwerking met Dirk Gorter hebben we op 9 oktober 2012 een leuke trip in Noord-Holland gemaakt.

Vanaf de opstapplaatsen Hoorn, Zaandam en Alkmaar vertrokken we naar Tuitjehorn. Na genoten te hebben van de koffie en gebak, kregen we de gelegenheid om een klein museum met allerlei zaken uit een oud verleden te bekijken. De ene na de andere herinnering kwam boven. Verhalen van vroeger werden verteld aan elkaar en we kwamen haast tijd te kort om de dierentuin te bekijken. Je stelt je er bij het horen van de naam Blankendaal niet zo veel van voor, doch je kijkt je ogen uit. Langs prima looppaden was er veel om te bekijken. We wisten allemaal niet wat we voor moois zagen. Echt de moeite waard.

Daarna vertrokken we richting Andijk voor een 3-gangen diner in het dorpshuis. Lekker gegeten om daarna te genieten van een leuke voordracht over hoeden en hoedjes uit het hoedenmuseum **“Zet hem op”**. De beheerster, Wil Gorter, vertelde onder het genot van een kop koffie, allerlei anekdotes en bijzonderheden over diverse hoedjes door de tijden heen. Ze vertelt dit op een heel gezellige Westfriese manier, met zang en sketches. Iedereen hing aan haar lippen, zoveel aandacht wist zij op te wekken. Het gezamenlijke hoedenlied en de hoedenverwisseling leidde tot grote hilariteit. Gezelligheid was troef.

Voorts was er nog even tijd om wat oude koeien uit de sloot te halen. Daarna weer de bus in en gingen we huiswaarts. Allen heel voldaan. De belangstelling had wel iets groter mogen zijn. We hadden een grote bus en er was op de bezochte plaatsen, ruimte genoeg voor een groter gezelschap.

Een uitje zoals dit jaar, is zeker voor herhaling vatbaar. Zó dicht bij huis en toch één en al verrassing. De organisatoren kunnen tevreden zijn met deze trip, hetgeen bleek bij de diverse eindpunten, waar de waardering behoorlijk kenbaar werd gemaakt. De wegblijvers roepen we op om volgend jaar wél van de partij te zijn.

Gé PeeksVanaf de opstapplaatsen Hoorn, Zaandam en Alkmaar vertrokken we naar Tuitjehorn. Na genoten te hebben van de koffie en gebak, kregen we de gelegenheid om een klein museum met allerlei zaken uit een oud verleden te bekijken. De ene na de andere herinnering kwam boven. Verhalen van vroeger werden verteld aan elkaar en we kwamen haast tijd te kort om de dierentuin te bekijken. Je stelt je er bij het horen van de naam Blankendaal niet zo veel van voor, doch je kijkt je ogen uit. Langs prima looppaden was er veel om te bekijken. We wisten allemaal niet wat we voor moois zagen. Echt de moeite waard.

Daarna vertrokken we richting Andijk voor een 3-gangen diner in het dorpshuis. Lekker gegeten om daarna te genieten van een leuke voordracht over hoeden en hoedjes uit het hoedenmuseum **“Zet hem op”**. De beheerster, Wil Gorter, vertelde onder het genot van een kop koffie, allerlei anekdotes en bijzonderheden over diverse hoedjes door de tijden heen. Ze vertelt dit op een heel gezellige Westfriese manier, met zang en sketches. Iedereen hing aan haar lippen, zoveel aandacht wist zij op te wekken. Het gezamenlijke hoedenlied en de hoedenverwisseling leidde tot grote hilariteit. Gezelligheid was troef.

Voorts was er nog even tijd om wat oude koeien uit de sloot te halen. Daarna weer de bus in en gingen we huiswaarts. Allen heel voldaan. De belangstelling had wel iets groter mogen zijn. We hadden een grote bus en er was op de bezochte plaatsen, ruimte genoeg voor een groter gezelschap. Een uitje zoals dit jaar, is zeker voor herhaling vatbaar.

Zó dicht bij huis en toch één en al verrassing. De organisatoren kunnen tevreden zijn met deze trip, hetgeen bleek bij de diverse eindpunten, waar de waardering behoorlijk kenbaar werd gemaakt. De wegblijvers roepen we op om volgend jaar wél van de partij te zijn.
Gé Peeks regio Amsterdam. ■

WAAR KOMT DIE NAAM VANDAAN?

Straatnamen in Haarlem

Tijdens de geanimeerde inloopmiddag op 16 oktober jl. in het Belastinggebouw in Haarlem, konden we genieten van een boeiende voordracht door Wim Slik (foto): STRATEN EN HUN NAMEN IN HAARLEM. Hij vertelde uitgebreid en gedocumenteerd over de geschiedenis daarvan en van wat daar mee samenhangt. Al eerder publiceerde hij over dit onderwerp.

Hij legde uit dat de straatnamen meestal als vanzelf in de volksmond ontstonden en veranderden zonder dat daar een besluit door schout en schepenen of burgemeesters over werd genomen. Zo kwam de Jansstraat aan zijn naam doordat die langs de Commanderie van St. Jan liep. De Grote Markt heette vroeger 't Sant, naar de ligging: een heuvelrug tussen het veen achter de duinen. De Kroft (nu de Krocht) was oorspronkelijk de benaming voor een hooggelegen akker. Namen konden ook worden afgeleid van het landelijk karakter, de vorm van de straat, van de naam van gebouwen, van familienamen, beroepen of markten.

Later werd de naamgeving een zaak voor de lokale overheid. Pas in 1876 bepaalde de gemeente welke namen officieel werden. Bij nieuwe wijken stelde de gemeente die vast. Daar werden dan passende namen bij gezocht. Het Rozenprieel dankte zijn naam aan tuinen en bloemisterijen: daarom wilde men daar de straten naar bloemen vernoemen. De raad besloot anders: er moesten beroemde Haarlemmers geëerd worden, zoals Linschoten en Van Marum. Over nieuwe straatnamen was men het niet vaak eens. De rol van Alva was 'met zwarte kool in Haarlems geschiedenis geschreven' en Lumey beging te veel wreedheden tegen priesters. Andere historische namen die bezwaren opriepen, werden toch toegepast. Ook in deze tijd kan naamgeving tot onenigheid leiden, getuige de kritiek van de lokale pers op de vernoeming van een straat in Noord naar Harry Mulisch.

Namen verdwenen of veranderden. Straten en stegen verdwenen. Grachten werden gedempt, waarna andere namen werden gegeven. Veranderingen ontstonden ook onder invloed van oorlogsomstandigheden en daarna de bevrijding. De Duitse bezetter veranderde in 1942 de namen

van de straten vernoemd naar de nog levende leden van het Koninklijk Huis. Wilhelminalaan werd Haarlemmerhoutlaan, de Wilhelminastraat werd Schouwburgpark, om enkele voorbeelden te noemen. Na de bevrijding was een der eerste besluiten van B & W het herstel van de oude benamingen.

Behalve aan de naamgeving besteedde hij ook aandacht aan een aantal andere aspecten. Een gevoelig effect van straatnaamgeving vormt het sociale element. Bijvoorbeeld of je in een straat of in een laan woont, een buurt of een wijk, in Haarlem-Zuid of Oost of Noord.

En dan de nummering. In zijn inleiding wees hij al op de huisnummers in zwart en rood. Oorzaak: de beschrijving voor de oude Personele belasting. Daarbij maakte de ambtenaar gebruik van zwarte inkt voor de benedenwoningen en rode voor de bovenhuizen. Dit om het onderscheid duidelijk te maken. Verreweg de meeste straten zijn genummerd vanuit het centrum. Maar dat is niet consequent doorgevoerd, bijvoorbeeld doordat straten oorspronkelijk Heemsteeds grondgebied waren. ➡

Ook opmerkelijk de straatnaambordjes: in Haarlem blauw, in de voormalige gemeente Schoten rood en in Spaarndam wit.

Uit de vele wonderlijke benamingen deed hij ten slotte een greep van enkele tientallen van de meest interessante namen om die te verklaren. Zo vertelde hij dat de naam Hazepaterslaan is afgeleid van de naam van Haesje Pater die een stuk grond bezat vlakbij de huidige Hazepaterslaan. (En ik dacht: die laan zal wel naar een pater zijn vernoemd die voor de hazen preekte. HD) Zo ontstonden straatnamen wel meer door verwijzing naar bepaalde personen, zoals Berkenrodesteeg naar de naam van een bewoner. Maar hij behandelde ook straten vernoemd naar de nijverheid die er werd beoefend, zoals de lakenweverij o.a. vertegenwoordigd met de naam Drapeniersstraat. Een naam als Het Zakje ontstond doordat het een doodlopend straatje was (en is). De Gierstraat ontleent zijn naam aan het werkwoord geren dat schuin toelopen betekent. De raadselachtige benamingen van het Nauwe en het Wijde Geldelozepad zijn niet ontleend aan de dwaze tulpenhandel van 1637, maar zulke paden waren particuliere weggetjes waarvoor men bij gebruik geen geld hoefde te betalen. De Vlaamseweg is genoemd naar de Vlaamse blekers die zich hier in de 16e eeuw vestigden.

Dit verslag is een samenvatting die eigenlijk te kort doet aan het boeiende verhaal van Wim Slik dat vooral sterk was door de vele sprekende voorbeelden. Het nodigde ook uit om zelf eens onderzoek te doen. Zo heb ik nog even gekeken in 'De straat waarin wij wonen/alle Haarlemse straatnamen' door G.H.Kurtz en J.J. Temminck, uitgave van Schuyt en Co. Verder mocht ik zijn tekst inzien waar ik dankbaar gebruik van heb gemaakt.

Henk Duym

Federatie Personeelsverenigingen Financiën

Omschrijving activiteit	dag	datum	Plaats
Winteractiviteit	vrijdag	08 februari	
GPS wandelen	vrijdag	23 maart	
Bridgetoernooi	zaterdag	?? april	Rotterdam
Natuurwandeling	zaterdag	06 april	Tiengemeten
Amstel-Gold fietstocht	vrijdag	10 mei	Limburg
Golf open	maandag	03 juni	
Fiets / Wandeldag	zaterdag	15 juni	Berg en Dal
Motortoertocht	zaterdag	?? juni	Veluwe
Watersportdag	zaterdag	???	
Wadlopen	vrijdag/zaterdag	6-8 september	Ameland
Zeevissen	vrijdag	02 augustus	Noordzee
Mountainbike	vrijdag-zondag	12-14 september	Voerstreek
Rackettoernooi	vrijdag	01 november	Bemmel
Biljarten	zaterdag	02 november	Roosendaal

Het sportieve programma 2013 van de FPF –zoals wij het hier mogen presenteren– is nog onvolledig en onder voorbehoud van wijzigingen aangeleverd door de organisatie. Voor aanvullingen: raadpleeg regelmatig de pagina *Activiteiten FPF* op onze website.

Hulp vragen is geen schande

Personeelsfonds staat collega's in financiële nood bij

De economische crisis, de nullijn, stijgende lasten; steeds meer mensen raken in financiële problemen. Belastingdienstmedewerkers –(en oud-medewerkers!) die dit overkomt, kunnen aankloppen bij het Personeelsfonds. Deze stichting, die onder de vlag van het Ministerie van Financiën en de vier vakbonden opereert, helpt collega's met maatwerk op weg. "Inmiddels is mijn lening afgelost en zitten wij er dankzij het fonds netjes bij."

Bij het Personeelsfonds kwamen vorig jaar 150 hulpverzoeken binnen, ruim 17% meer dan in 2010. Ook de ernst van de problemen nam toe. Het bedrag dat in 2011 door het fonds aan leningen en giften werd verstrekt, steeg met 30% tot € 417.000. Dankzij de maandelijkse bijdrage van € 0,45 van de deelnemende collega's én oud-collega's en een jaarlijkse subsidie van het ministerie kan het Personeelsfonds zichzelf bedruipen. Een tweejaarlijkse mailing zorgt voor een aanwas van 1500-2000 deelnemers. Momenteel ligt het aantal contribuanten rond de 19.000. Maar, zegt vice-voorzitter van het Personeelsfonds Carla Jacoby: "Nog mooier zou het zijn als iederéén meedeed."

Privacy gewaarborgd

Als het nodig is, komt het fonds snel in actie. Wie belt, krijgt bijvoorbeeld direct advies. Carla benadrukt ook dat het belangrijk is op tijd aan de bel te trekken bij een

Mv.mr. Jeannette Vaandrager, secretaris Personeelsfonds

vertrouwenspersoon, Bedrijfsmaatschappelijk Werk of bij het secretariaat van het Personeelsfonds. "Betalingsproblemen beginnen soms met een paar honderd euro. Als je daar niet uitkomt, kan dat bedrag snel oplopen en voor je het weet vul je het ene gat met het andere. En hoe langer je wacht met hulp zoeken, hoe moeilijker het wordt om er weer bovenop te komen. Helaas is het voor veel collega's nog steeds een enorme stap om bij ons aan te kloppen. Terwijl je je daar echt niet voor hoeft te schamen. Iedereen kan in een financiële situatie komen die hem of haar boven het hoofd groeit. Denk aan een echtscheiding, of een partner die zijn of haar baan verliest. We opereren bovendien onder strikte geheimhouding en spelen dus geen gegevens aan de

werkgever door. Het fonds is er tenslotte niet om een waardeoordeel uit te spreken, maar om discreet hulp te bieden."

Bron: Belastingwerk; auteur: Beer Faasse (gjb.faasse@belastingdienst.nl)

Meld je aan als contribuant

Wil jij in contact komen met Stichting Personeelsfonds Ministerie van Financiën of het fonds steunen met een donatie van € 0,45

per maand?

Kijk dan op www.personeelsfonds.nl of mail naar personeelsfonds@minfin.nl.

Je kunt ook bellen of schrijven:

Stichting Personeelsfonds Ministerie van Financiën; Postbus 11644; 2502 AP Den Haag
Telefoonnummer: (070) 342 84 25 / 342 84 31. ■

Bronvermelding artikel ABP en ons pensioen (een vervolg) op pagina 5+6

'Pensioenbelangen' van de Nederlandse Bond voor Pensioenbelangen.(NBP) met o.a. artikelen van Prof. Dr. C.A. de Lange, lid Eerste Kamer; Simon van der Schoot (voorz. NBP); Leo van Heesch; Kees de Vries; Dr. Bernard van Praag, (emeritus prof. economie UvA); een gepubliceerd interview met Bert de Vries, oud-minister van Sociale zaken. Financieel Dagblad (29-7-2011) artikel van de hoogleraren Theo Kocken en Sweder van Wijnbergen; Internet; LPC Netherlands; Artikelen uit diverse dagbladen. (perikelen rond het Pensioenakkoord); Regeerakkoord blz 8.(invordering).

De Ontmoeting 2012

De zesde landelijke dag postactieven is opnieuw drukker bezocht dan voorgaande jaren. Meer dan 1200 bezoekers hebben vanaf ca. 11:00 uur in het ochtendprogramma kunnen genieten van de Douane Harmonie.

Als speciale gaste trad –met groot succes en waardering– chansonnière Katell Chevalier op. De Frans-Nederlandse kwam in 2006 naar Nederland om te studeren aan het ArtEZ-conservatorium in Enschede. In 2010 won zij het Concours de la Chanson van de Alliance Française en studeerde een paar maanden later af. Bezoekers van De Ontmoeting konden na thuiskomst nagenieten van haar optreden met de Douane Harmonie door het beluisteren van de CD die bij het vertrek werd uitgereikt.

Net als voorgaande bijeenkomsten stond vooral 'de ontmoeting' met de oud-collega's centraal. Daarnaast werd na de voortreffelijke lunch weer een interessant programma geboden, met uiteraard een aantal vaste activiteiten. Zo was er voor de liefhebbers tijd om lekker mee te zingen met zeemanskoor De Brulboei, maar kon men zichzelf (en elkaar?) 'ontmoeten' bij het bodypercussie van het duo Dununba. Andere druk bezochte activiteiten waren die van de PVCF, een zaalcartoonist en een digitaal werkende cartooniste, een schilderworkshop van Koninklijke Talens, een gehelmd ritje voor eigen risico met een Segway, samen op de foto (maar eerst in de rij staan!) en nog veel meer geapprecieerde presentaties. Kortom: het was weer een bijzonder geslaagde dag! Veel foto's van deze dag zijn gepubliceerd op onze fotosite www.postactievenh.mijnalbums.nl met dank aan de Commissie Postactieven Belastingdienst (www.cpb.nl) . ■

Een oude liefde

Verreweg het grootste deel van mijn ambtelijke loopbaan heb ik gewerkt op het terrein van de invordering. Van het schrijven van aanmaningen tot het meewerken aan de totstandkoming van de huidige wet op de invordering. Ik was dan ook verbaast en ontsteld in de dagbladen te lezen, dat de Belastingdienst pas op de plaats maakte, na de betekening van een dwangbevel, bij het invorderen van bedragen tot € 5.000,-. Met uitzondering in de gevallen als vanuit het kantoor een loonvordering of een verzoek om inhouding kon worden gedaan.

Mijn invorderingshart maakte overuren! Om kort te gaan, ik kwam in contact met het Tweede Kamerlid Ed Groot, de financieel woordvoerder van de PvdA. Na het wisselen van enkele e-mails heeft hij de zaak aan de orde gesteld tijdens Kamervragen, waarna de toenmalige staatssecretaris daarop deze maatregel heeft ingetrokken.

Als klap op de vuurpijl kwam nu een e-mail binnen van een voldane Ed Groot (*foto links*). Hij berichtte daarin dat in het Regeerakkoord een passage is opgenomen waarin wordt gesteld, dat de capaciteit van de invordering zal worden

vergroot en deze zal worden aangescherpt! Zo blijkt maar weer dat oude liefde kan lonen!
Jaap Plas - Haarlem, november 2012

Nieuwe aanmeldingen periode 31 maart t/m 28 november 2012

Regio Hoorn

Mw. J.M. Blokland, Hoorn

Regio Amsterdam

R.W. ter Smitte, Amsterdam

J.C.D. Ramp, Amsterdam

Regio Haarlem

E.A.M. Moison, Uitgeest

J.K. Lüneman, Haarlem

S. de Jong, Heemstede

Regio Alkmaar

L.J. Boshuizen, Den Helder

A. Geus, Alkmaar

H.J. Kruis, Schagen

Agenda 2012/2013

Alkmaar	
20 december 2012	Kerstdiner te Hoorn – 17:30 uur Partycentrum Verbiest
8 januari 2013	Nieuwjaarsbijeenkomst 14:00-16:00 uur – Belast. gebouw
Amsterdam	
10 januari 2013	Nieuwjaarsbijeenkomst 14:00-16:00 uur – Belast. gebouw
Haarlem	
14 december 2012	Kerstdiner Hotel Haarlem – 17:30 uur
8 januari 2013	Nieuwjaarsbijeenkomst 14:00-16:00 uur
Hoorn	
20 december 2012	Kerstdiner te Hoorn – 17:30 uur Partycentrum Verbiest
11 januari 2013	Nieuwjaarsbijeenkomst 14:00-16:00 uur – Belast. gebouw
Zaandam	
20 december 2012	Kerstdiner te Hoorn – 17:30 uur Partycentrum Verbiest
9 januari 2013	Nieuwjaarsbijeenkomst 14:00-16:00 uur – Belast. gebouw
Regio Nrd-Holland	
23 januari 2013	Regiovergadering te Zaandam – Belast. Gebouw
2 ^e helft Mei 2013	Regioreis naar Polen (datum en bestemming onder uitdrukkelijk voorbehoud)

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de postactievenregio 21 (COMF-Haarlem) en wordt verzonden aan alle postactieven in de regio Noord-Holland.

Samenstelling en redactie: Co de Haas; Bram Otte; Vormgeving: Bram Otte
Medewerkers bijdragen: Peter Bom; Jan Dorrestein; Henk Duym; Beer Faasse (BelastingWerk); Henk Knoppert (FPF); Gé Peeks; Jaap Plas;

Foto's: eigen foto's; Peter Bom; André de Vries; Jaap Plas; Internet.

Bezoek regelmatig onze website voor het laatste nieuws:

www.postactieven-belastingdienst-nh.nl.

Meer foto's - van vele reizen en activiteiten (óók alle foto's van de Walesreis uit deze Nieuwsbrief) – kunt u bekijken, bestellen en/of downloaden via onze fotowebsite

<http://www.postactievennh.mijnalbums.nl>